

Література:

1. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: Київ: Академвидав. 2016. 382 с.
2. Засоби і технології сучасного навчального середовища. Кропивницький: ПП «Ексклюзив-Систем», 2019. 78 с.
3. Корзун К. Використання застосунків віртуальної та доповненої реальності на уроках української мови. Українська мова і література в школі. 2021. № 4. С. 18-21
4. Орлова О. Використовую ІТ-технології. Відкритий урок: розробки, технології, досвід. 2019. № 5. С. 57-60
5. Сороко Н.В. Підходи до використання імерсивних технологій в закладах загальної освіти. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://dspace.nau.edu.ua/bitstream/NAU/55788/1/%D0%9C%D0%9C%D0%A2%20%D0%A1%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%BA%D0%BE%20%D0%9D.%202021.pdf>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-614-3-1-85>

ВІДНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК НАУКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Сісецький А. П.

кандидат медичних наук, асистент,

асистент кафедри внутрішньої медицини №3

Національний медичний університет імені О. О. Богомольця

м. Київ, Україна

У відновленні сучасного суспільства пріоритетне відновлення та розвиток наукового потенціалу, що потребує забезпечення психологічної стабільності та посилення креативності вчених. Активний творчий процес неможливий без глибокої самоідентифікації та зменшення психоемоційної напруги, яка порушує стабільність творчої особистості та ускладнює її розвиток [1]. Неодмінна умова – структурування внутрішнього психологічного простору [2].

З цією ціллю розроблена **методика голографічного моделювання**. У процесі внутрішнього “руху” від невиразних відчуттів до чіткого сприйняття власно-го стану важливим є фокусування на конкретних елементах нашої чуттєвої сфери – образах наших станів [3]. Репродукування образів – постійна актуальна потреба. Для структурування внутрішнього психологічного простору з ціллю психологічної декомпресії та

продуктивного динамічного розвитку застосовується об'єднаний або *інтегративний образ (ІО) внутрішнього стану* [4]. Разом з тим об'ємне або голографічне мислення важливе у нових технологіях візуалізації, зокрема із застосуванням штучного інтелекту.

Інтегративний образ – миттєвий “зріз” внутрішнього психологічного простору, що утворюється у внутрішньому полі зору при з'єднанні образів кольору (ахроматично) – зоровий аналізатор, звуку – слуховий, запаху – нюховий, смаку – смаковий, дотику – тактильний та руху – пропріоцептивний (суглобово-м'язевий) аналізатори. Створений внутрішній ІО трансформується у зовнішній ІО при візуалізації його в графічній композиції чи кінестетично [5]. При цьому осмислюється власний стан і зменшується психоемоційна напруга, особливо при кризових станах, соматоформних розладах [6].

Методика складається з трьох рівнів, які підрозділяються на етапи.

I рівень. 1. У внутрішньому полі зору по черзі зліва направо переглядаються базові геометричні фігури – крапка, пряма лінія, трикутник, квадрат, круг, сприйняття яких характеризується високою нейрофізіологічною активністю. Базові геометричні фігури – елементи архетипного моделювання та психофізіологічної регуляції власного стану. Обирається оптимальна фігура. 2. У внутрішньому полі зору від центру до периферії розглядаються основні спектральні кольори і обирається оптимальний. 3. З'єднуються і розглядаються обрані фігура та колір. 4. Кольорова фігура розгортається в об'ємі – об'ємна голограма. 5. Об'ємна голограма візуалізується графічно та кінестетично. 6. По-етапно уявляються та з'єднуються з розгорткою в об'ємі модифікована (похідна від оптимальної базової геометричної) фігура та нюансований (похідний від оптимального) колір з візуалізацією об'ємної голограми графічно та кінестетично.

II рівень. Власне створення ІО. 1. Послідовно уявляються і створюються графічні еквіваленти образів оптимального кольору (ахроматично), звуку, запаху, смаку, дотику та руху. 2. Усі образи з'єднуються в один – ІО. 3. Створений ІО уявно розташовується в агресивному та комфортному зовнішніх середовищах з а- та хроматичним графічним та кінестетичним відображенням його модифікацій у них та самого процесу трансформації.

III рівень. 1. Уявне дистанціювання ІО з а- та хроматичним відображенням етапів процесу його трансформації. 2. Уявне дистанціювання ІО у ближнє та віддалене майбутнє з а- та хроматичним графічним та кінестетичним відображенням етапів процесу його трансформації. При цьому відбувається поступова трансформація образів на основі створених, що інтенсивніші по відчуттям від початкових. Подальша робота відбувається саме з ними або ж із попередньо створеними, якщо на якомусь етапі вони починали сприйматись більш активними і позитивними.

Особливо важлива графічна та кінестетична розгортка створених на всіх рівнях ІО. При цьому не тільки уточнюється реальність його існування, але й постійно віднаходяться шляхи власного бачення свого стану та реальності. В нових технологіях також використовуються віртуальні структури, в яких дематеріалізація форми при переході у знакову інформаційну систему при-зводить спочатку до її схематизації, спрощення та жорсткості, а потім в про-цесі контрольованої корекції – до графічного та кінестетичного відтворення у зовнішній реальності.

У середовищі з певним просторовим вирішенням можливе моделювання особистісних особливостей, способу сприйняття дійсності, стилю життя, тобто власного життєвого шляху [7]. Подібним чином впливає власний ІО. При створенні ІО структурується внутрішній психологічний простір і активізується життєвий потенціал. Потрібний час, щоб звикнути до образів, візуалізувати їх і таким чином усвідомити свій стан, своє Я і продуктивно скорегувати його, зменшуючи рівень психоемоційної напруги, яка раніше не сприймалась як і внутрішні, зовнішні проблеми та їх поєднання.

Завдяки ІО, що відображає реальний теперішній стан та при розвитку – майбутній, досягаються закономірності нашого життя, виявляються життєві резерви, що дозволяє коригувати власний стан, стимулювати розвиток і створювати життєву перспективу. ІО – динамічний образ самого себе – дозволяє визначати свій внутрішній стан шляхом активної уяви і візуалізації, зміцнювати і збагачувати наші емоційні ресурси та комунікативні можливості, тренувати здатність до мобілізації життєвого досвіду, розвивати саморегуляцію, зменшувати психоемоційну напругу та оптимізувати життєві стратегії в екстремальних умовах.

Голографічне моделювання з використанням ІО також важлива складова нових реабілітаційних методів образно-асоціативної корекції, ландшафтної образної кінезіотерапії та антистресової програми, створених для профілактики та корекції захворювань серцево-судинної системи, тривожно-депресивних розладів у вчених.

Література:

1. Kris E. Psychoanalytic Explorations of Art. London: Allen and Unwin. 1953.-P.262.
2. Rieland R. 7 Ways Technology is Changing How Art is Made, August 27,2014, режим доступу– <http://www.smithsonianmag.com/arts-culture/7-ways-technology-is-changing-how-art-is-made-180952472/>
3. Ball B. Moments of Change in the Art Therapy Process. American Art Therapy Association Annual Conference, St. Louis, Missouri. 2000.
4. Schaverien J. The Revealing Image; Analytical Art Psychotherapy in Theory and in Practice. London&New York: Routledge. 1992.

5. Сісецький А.П. Інтегративний образ у структуруванні внутрішнього про-стору творчої особистості. Українська академія мистецтва. Дослідницькі та науково-методичні праці. НАОМА. Київ. 2006. С. 79–82.

6. Costa P., McCrae R. Neuroticism, somatic complaints and disease: is the bark worse than the bite? *Journal of Personality* 55. 1987. 299–316.

7. Riedel M. Freiheit und Verantwortung. Zwei Grundbegriffe der kommunikativen Ethik // Prinzip der Freiheit: (Eine Auseinandersetzung um Chancen und Grenzen transzendentalphilosophischen Dankens). – Freiburg; Munchen: Karl Alber, 1979.– S. 201–222; 225–228.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-614-3-1-86>

ГЛОБАЛЬНА ТУРБУЛЕНТНІСТЬ ТА АДАПТАЦІЯ ОСВІТИ ЧЕРЕЗ ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ

Соловійова І. І.

*кандидат філософських наук, доцент,
доцент кафедри соціальні та гуманітарні дисципліни
Одеський національний морський університет
м. Одеса, Україна*

Сучасна вища освіта сьогодні переживає не просто етап змін, а стан, який цілком обґрунтовано можна визначити як *глобальну турбулентність*. За роки своєї роботи у вищій школі я неодноразово спостерігала різні трансформації освітнього процесу, однак саме нинішній період відрізняється особливою динамікою та непередбачуваністю.

Якщо раніше зміни в освіті відбувалися поступово, то сьогодні вони мають майже стрибкоподібний характер. Це проявляється і в змісті освіти, і в способах комунікації зі студентами, і навіть у самому сприйнятті знання як такого [1, с. 54]. У цьому сенсі поняття *турбулентності* досить точно відображає ситуацію – *нестабільність, швидкість змін і необхідність постійної адаптації* [2, р 153].

У власній практиці я дедалі частіше стикаюся з тим, що традиційні методи навчання, які ще кілька років тому давали стабільний результат, сьогодні вже не працюють так ефективно. Студенти інакше сприймають інформацію, швидше втрачають увагу, але водночас демонструють значно вищу швидкість обробки інформації, особливо в цифровому середовищі. Це значною мірою пов'язано з *феноменом* так званого «*кліпового мислення*», яке формується під впливом цифрового середовища та швидкого споживання інформації. Студенти звикають до коротких, яскравих